

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Ἐὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρίς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται εἰς 7—8 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνοντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν εἰς γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ, κωδὸς καὶ διακριτικὸς δὲν εἶνε δεχτὰς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τῆς κάθε φορᾶ.

Διαδηλώσεις.

Πέρασ' ὁ φόρος τοῦ καπνεῦ εἰς ὅλων τὸ γεινάτι·
κρίμα ὅτ'ο τόσο πατεργι, ὅστην τόση φασαρία!
Ὁ ἄγιος Πρωθυπουργὸς μᾶς μ'πῆκε μὲς ὅτ'ο μάτι,
κι' οἱ φόβοι καπνοπώληδες ἀπόμειναν ὅτ'α κρύα.
Καὶ μὲς ὅτ'ο Κρατητήριον σπρωχθῆκαν μὲ τὸ ζόρι,
ἐφάγανε καὶ χαστουκιάς, κι' ἐπέρασαν κι' οἱ φόροι.

Γειά σου, καὶ πάλι τῶδειξες, μωρὲ λαὲ μαγκούφη!
καὶ παλι ὅστην ὑπομονὴ ἐφάνηκες χαμάλης,
καὶ ὄλοι ὅστη καμπουρα σου ἀν παίζουν κλωτσοσκαῦφι,
ἐσὺ ποτὲ δὲν ἐννοεῖς οὐτ' ἓνα γερὺ νὰ βγάλῃς.
Ἄν ἔχῃς στόμα, δύστυχε, ἀλλὰ μιλιά δὲν ἔχεις,
κι' εἰς ὅποιους σοῦ τῆς βρέχουνε, ποτέσου δὲν τῆς βρέχεις.

Ἄκοῦς πῶς μπόμπες πέφτουνε εἰς τῆς Φραγκιάς τὰ μέρη,
κι' ἐπαναστάσεις ὅτ'α κρυφὰ μὲ λόγια μαγειρεύεις·
μὰ μόλις ὀῆς καὶ σηκωθῆ ἓνός κλητῆρα χέρι,
κι' αὐτὴ τὴν ἐπανάστασι τὴν καταρεζιλεύεις.
Καὶ λὲς πῶς ἀν καμμιά φορὰ ὅτ' ἀληθινὰ θυμώσης,
σ' ἓνα παπεῦτσι καὶ τὰ δυὸ ποδάρια τωὶ θὰ χώσης.

Μὰ πάντα σου ὅτ'α ψέμματα ὡς σήμερα θυμόνεις,
γιὰ τοῦτο μὲς ὅστη φυλακὴ μὲ χαστουκιάς σὲ σπρώχνουν
τὸ ξέρουν πῶς συνείθισες τὰ χέρια νὰ σταυρώνῃς,
κι' ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς βουλῆς μὲ κοντακιάς σὲ διώχνουν.
Καὶ σὺ γελῶντας ὅτῆς ξυλιαῖς ὅτ'ο σπῆτι σου πηγαίνει
ἀνάβεις τὸ τσιγάρο σου κι' ἀμέσως ξεθυμαίνεις.

Γειά σου, ἀβάσταχτε λαὲ καὶ πρωτεπαναστάτη!
Ἐσὺ καὶ τοῦς μηδενιστὰς ἐπέρασες ἀκόμα,
τινάξει δυναμίτιδα τὸ φλογερὸ σου μάτι,
καὶ χύνεις λαύρα καὶ φωτιά εἰς ὄλους μὲ τὸ στόμα.
Κι' ἐνῶ γιὰ τοῦς τυράννους σου βαθὺ ἀνοίγεις λάκκο,
τρῶς καὶ γιακάδες δυνατοῦς ἀπὸ τὸν Κοσσονάκο.

Πέρασ' ὁ φόρος τοῦ καπνεῦ εἰς ὅλων τὸ γεινάτι,
ἀλλὰ κι' οἱ φόροι τοῦ κρασιοῦ σὲ ἄλλο θὰ περάσουν,
κι' οἱ κρασοπῶλαι ὅστην ἀρχὴ θὰ φουρκισθῶν κομμάτι,
μὰ μὲ τὰ γέλοια ὕστερα κρασί θὰ μᾶς κεράσουν.
Στὸ πείσμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ καθέννας ἄς μεθύσῃ,
κι' ἄς μὴν τ' ἀφήσουμε κρασί νὰ τὸ φορολογῆσῃ.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

Τὰ ἑξαμῆνα τοῦ «Παλιάνθρωπου»

ΑΝΩΝΥΜΗ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

«Ο ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ»

Συνιστάμενη ἀπὸ μέτοχο ἓνα καὶ ἀπὸ τοῦς διαχειριστὰς, διανομῆς, διακ-
περαιωτὰς αὐτοῦ καὶ κλιφτουνε εἰς.

Γενικὸς ἰσολογισμὸς ἑξαμηνίας.

Πρὸς τὸν Συντάχτην τοῦ «Παλιάνθρωπου»

Κύριε Παλιάνθρωπε!

Ἄπὸ τὸ καιρὸ πῶ εὐχάνας τὸν Παλιάνθρωπο, ὡς τὰ σή-
μερα ἐπήραμε ἀπὸ τὸν κύριον Ἀντωνιάδη χαρτὶ ἑξακόσας ὀγ-
δόντα ὀχτῶ δεσμίδες πρὸς 8 1/2 δρ. τῆς δεσμῆς καὶ ἐπληρώ-
σαμε δραχ. 5,858.

Γιὰ τύπωμα πληρώσαμε στὸν κύριον Τρίμη δραχμαῖς τρεῖς
χιλιάδες καὶ ἑξακόσας δώδεκα.

Στό διάστημα των εξ μηνών ετυπώθηκαν φύλλα ένα μιλιούνη και τριακόσις εβδομάητα εξ χιλιάδες (ἀριθ. 1,376,000)

Από τή πούλησι αυτή των φύλλων εμαζέψαμε ένα μιλιούνη και τριακόσις εβδομάητα εξ χιλιάδες πεντάρες, που μίξ κάνουν δραχμίας εξήντα οχτώ χιλιάδες και οχτακόσις.

Καλώς είναι, αλλά τόρα να δούμε τί μίξ έμειναν περιόσεμα.

Πληρώσαμε για χαρτί ως καθώς είπαμε δρ. στον Αντωνιάδη 5,858, για τύπο, δραχμιάς στον κ. Τριτη 3,612. Στους πτωχούς πωλητάς των εφημερίδων δραχμίας, στοργηλαίς προς δύο λεπτά τό φύλλο που πέρνομε για τα ξεποδαρισμάτά τους και ξελαρυγγισμάτα δραχμίας δεκατρείς χιλιάδες και έφτακόσις εξήντα.

Για τής Ζυγογραφίας των εικόνων του ακάλισμ' ελήρωθη ο Β. Σάββας δραχμίας 1,300 και ταχυδρομικά τράκισαις, τα γράμματά δε που έλαβε ο «Παλιάνθρωπος» ως τα σήμερα συμποσόνονται τον αριθμό 2,683 δύο χιλιάδες εξακόσια ογδόντα τρία, που μπορούν να εξελεγχθούν από τή ταχυδρομετο.

Έστειλας ως τόρα εξ έφικα που κοστιζούν παραπάνω από χιλιάδες παρασήμων του βασιλέα.

Σουμια. Από τής εξήνταχτώ χιλιάδες και οχτακόσις δραχμίας άραιώντας τας είκουσι τρείς χιλιάδες και οχτακόσις είκουσι μίξ μένουν δραχμίας τοιάντα εξ χιλιάδες και έννιакόσαις ογδόντα (ἀριθ. 36,980).

Απ' αυταίς κέτι κλέψε εγώ, κέτι ο διανομεύς και κέτι ο διεκπεραιωτής θά σου φάγαμε τό ελάχιστο τή μιή χιλιάδα. Τόρα με τήν άδειά σου έχω να σου δώσω κέτι συμβουλαίς.

Νά μη ξεοδύης τήν παρ' σου σής ταβέρνας γιατί σε κηροιδεύουν, να μη ξενοιχτής στα λούσα, γιατί θα σου λέν, δες τόν μακαρ'α, τόρα που κέρδισε λίγα λεπτά μίξ κάνει τό μεγάλο.

Κύταξε μη σε γελάσουν κι' αγοράσης κένενκ οικόπεδο, διότι ή αγοράσά οικόπεδων κατάντησε σήμερα σαν τής μετοχαις του Λαυρίου, δηλαδή κορφιδιάς τό άνάγνωσμα.

Είχα κι' άλλαις συμβουλαίς να σου δώσω, αλλά με τό να

10 ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

Η άνακάλυψις των μυστηρίων.

Είπαμε ότι μέσα στό πλουσαριό άνεκάλυψαν πώς οι κύριοι έρωτόληπτοι τό έκαναν στριψόνα.

Είχαν βρη και μέσα κέτι σκονιά. Αυτά τα σκονιά τή είχε λύσει ο Γαϊδουριάδης από τή ταράτσα και έδωσε και κατέβασε τή Νινίτσα που από τό καπνοδόχο και έπειτα άφου έδωσε τό σκονιά στό καπνοδόχο, κατέβηκε και αυτός σαν τούς ναύταις.

Όταν κατέβηκαν άνοιξαν ένα περ'αυρο του ισθγειού και από δώ πν οι ξένοι.

Όταν έφυγαν ο Γαϊδουριάδης ώδήγησε τή Νινίτσα σ' ένα ξενοδοχείο και από κει πρωί πρωί, τήν έμπασε σε μιή άμαξά και τράβηξε σ' ένα χωριό.

Έκει έμειναν δυό τρείς μέραις και τή τελευταία είπε ο Γαϊδουριάδης στη Νινίτσα :

— Νινίτσα, έφτασε πλέον ο καιρός να σε στείλω στον πατέρα σου.

— Πώς; ρώτησε ή Νινίτσα, θά με στείλεις στό πατέρα μου; και έχω μούτρα να τόν δώ πλέον, σ' αυτή τή θέσι που μ' έφερες;

έχω πληρωμαίς και σής άλλαις εφημερίδες να κένω μαζί με τούς αναδέλφους μένω κατ' συνήθειαν και για άλλαις λογοδοσίαις.

Σπύρος Τσαγκάρης

Πιστοποιείται τή γρηγορή υπογραφή
Δράκος, Πεντούλις, Δημητρακούλις.

Γιατρός και πικπς

είνε δύ, σπουδαιότατα μούτσουνα τής κοινωνίας, εις τα όποια ο κάθε άνθρωπος έμπιστεύεται τή τιμή του και τή ζωή του. Ο παπ'ας και ο γιατρός είναι αντίπρόσωποι του Θεού, ο μόν' ένας γιατρός να θεραπεύη με τής παρηγορίας τας ήθικας πληγάς των ανθρώπων, ο δε άλλος, ο γιατρός, τας σωματικας. Σ' αυτούς έμπιστεύεται κάθε πολίτης τήν τιμή τής γυναικας και στήν ζωή των παιδιών του.

Όταν μπαίνει γιατρός μέσα στό σπίτι είναι σαν να μπαίνει άγγελος σωτηρίας, ο γιατρός στην άρρωστη γυναίκα μας έχει όλα τα δικαιώματα, τα όποια δεν έχει ούτε ο άνδρας, όταν λοιπόν ένας γιατρός μπαίνει γιατρός γιατρός τής γυναίκας μέσα στό σπίτι και του παραδίνουμε ό,τι έχουμε ίερό, και αυτό, θέλει να μίξ τή διαφύξη, αυτός ο γιατρός ή πικπς αν ήναι, δεν είναι πλέον γιατρός ή πικπς, αλλά άχρηστος κακούργος.

Ω; τοιούτο άνθρωπο μου κατήγγειλαν τή γιατρός Κωστομοίρη, — δεν ξέρω πώς διάβολο γράφει τό όνομά του, με τί ορθογραφία δηλαδή — ο όποιος θέλησε σε μιή γυναίκα που τόν προσκάλεσαν γιατρός να . . . . καταλαβαίνετε τόρα σας τί θέλω να σας πώ.

Κατά έντολή λοιπόν του άνδρα τής γυναίκας που έκανε ο κύριός μας Κωστομοίρης άπόπειρα, και ο όποιος ήθελε και θέλει να τόν σκοτώση, σ'αξ λέω, πολίταις, αυτόν τόν γιατρός, όποι έχετε γυναίκες και κορίτσα να μη τόν μπιστεύετε.

Ω Θεέ του Ύψιστου, που μίξ κατάντησες, ώστε να μη έχωμε πίστι ούτε στους γιατρούς.

Γάδωντε;
Οι επιτρόποι οι σημερινοί του άγιού Κωνσταντίνου κκ-

— Έγώ που σε έφρασα σ' αυτή τή θέσι εγώ και θά σε ίκανοποιήσω. Θά π'α; στον πατέρα σου και θά του π'η, ότι με θέλεις για άντρα σου, και όταν εκείνος άπορασίση τότες έρχομαι και κένωμε τούς γάμους.

Η Νινίτσα δεν είξερε τί να άπαντήσει γιατί κοντά στα άλλα, ο Γαϊδουριάδης τής είπε ότι θά φύγη να τήν άρτή. Μπακαριστήκε λοιπόν μέσα σε μιή κηρότσα και τράβηξε στό σπίτι του πατέρα της, όπου βρήκε μεγάλη φαταρία, διότι ο πατέρας της είχε πεθάνει από άποπληξία.

Όστερα από καμπόσαις μέραις παρουσιάστηκε και ο φίλος μας Γαϊδουριάδης και έσκυψε και φίλησε τό χέρι τής μάνας τής Νινίτσας ως άμακρωτός τάχατες και τής ζήτησε συχώρεσι για τ' όσα έκανε.

Η γυναίκες, ως καθώς είπαμε, είναι μαρόπιστες και εύκολόπιστες, ώστε ο Γαϊδουριάδης με τής γλυφάντζες του κατώρησε να μιλακώση τήν άγρια καρδιά τής μάνας τής Νινίτσας και ύστερα από λίγαις βδομάδες παντρεύτηκε τή Νινίτσα και έγινε κύριος όλης τής περιουσίας του πατέρα της, και έτσι μ' αυτή τήν άτιμωπαξία του έγινε από κατσοκοκλήφτης χρυσογάδαρος σωστός, διότι από τούς χρυσογάδαρους κανείς δεν άπ'ιχτηκε τα πλούτη του με τιμιότητα.

Όταν παντρεύτηκαν και ξανοιχτηκε ή Νινίτσα άρχισε να περιφρονάη τόν άνδρα της τόν Γαϊδουριάδη, λέγωντας του, ότι αυτός ήτανε δούλος του πατέρα της και δεν ήτανε άξιος γιατρός αυτή, και ότι αυτή τόν έκανε άνθρωπο στη κοινωνία με τή περιουσία της.

Έφρασε όλοι σας, ότι άνδρας που πέρνει πλούσια γυναίκα, δεν μπορεί παρά θά τόν κέρη καρδία στο σβέρο έκείνη,

παγγέλου τον προτερινούς τους χθές στην Νέα Έφημερίς ως καταχρησταις και κλέφταις με τής υπογραφάδες τους, και προσκαλούν τον Εισαγγελέα να ενεργήση ό,τι λέει ο νόμος.

Όρίστε λοιπόν, κύριοι, αν σας λέω ψέμακτα, όρίστε πιάστε τα χειρόπιστα πράγματα πιάστε τούς κλέφταις.

Λαός.

Αυτή τή λέξι Λαός πρώτος τήν μεταχειρίστηκε ο βασιλέας μας κ' έγραψε στη κορδ'ά του, *Ισχύς μου ή άγάπη του λαού μου.*

Όστερα από τόν βασιλέα μας τό μεταχειρίστηκε εγώ, και πάντοτες φώναξα γιατ' τα δικαιώματα του λαού του χαμιάλη Λαού.

Από μένα τό πήρην οι βουλευται τής αντιπολίτεψις και φωνάζουν τόρα και αυτοί στη βουλή γιατ' τα δικαιώματα του λαού.

Ο Δεληγιάννης, ο Ζυγομαλάς, ο Δημητρακούλης, ο Δουζίνας, ο Παχύς και χίλιοι δυό άλλοι κάθε ώρα και στιγμή έχουν στό στόμα τους στη βουλή μέσα τα δικαιώματα του λαού και τόν λαό αντίτσουσαν κατ'αμουτρα του ύπουργείου.

Ευγέ μας, άφου καταντήσαμε να μίξ λάθουν ύπ' όψι οι τρανοί, ευγέ μας άφου άρχισεν ν' άκούεται και τό όνομα του χαμιάλη Λαού στη βουλή, ευγέ μας, διότι άρχισαμε να κουνιόμαστε.

Λαέ. Όστερα από λίγα χρόνια αν μείνωμε ύπως ήλαστε θά καταντήσουμε σ' άλλθεια χαμιάλης Λαός που δεν θάχουμε πού τή κεραλή κλίνει.

Πρώτα πηγαίναμε στους μπικ'αλιδες και πέρναμε τέσσαρων λεπτών ψωμί και ένα λεπτό τυρί, πρώτα έπέρναμε τα ψάκια και τό κρέας σ'εδόν μπετί χαδ'α, και τόρα καταντήσαμε να βλέπομε τα ψάκια άπι μικρού και να πέρνωμε τα βόδια από τή Ραυτία τή συμπεθέρα, και ενώ τό πληρώναμε πρώτα τό βοδινο 80 λεπτά τήν οκ' σήμερα τό πληρώνομε δυό δραχμίας.

Όταν έφυγε ο μακαρίτης, Οθωνάξ, μίξ άφρησε χωρίς χρέος και τόρα κοντεύομε να πουλήσωμε και τή σιαύρια μας. Μίξ βάζουν φόρο στο καπνό και στο κρατι επί του παρόν,

γι' αυτό και οι άρχαιο έλεγαν μιή προοιμία, ότι ο άνδρας δεν πρέπει να παντρεύεται τή γυναίκα γιατ' τα πλούτη της, αλλά αυτή τήν ίδια γυναίκα, δηλαδή να πέρνη νοικοκυροπούλα και όχι χρυσογάδαρενα.

Ηθελαν να σας πώ και τή προοιμία περι έλληναίς, ύπως τήν λέγανε οι άρχαιοι, αλλά έρχεται κομμάτι άχρεία στο αυτί, και γι' αυτό προτιμώ να τήν άποσιώπησω, αλλά έστώντας πάλη να μη νομίζετε πως σας ψευτίζω, και έστώντας αυταίς τής λέξεις που έχει ή προοιμία μέσα να τής έχη και τό εναγγέλιο που διαβάζεται στην εκκλησία, και έστώντας με τό να χτυπούν άσχημα στο αυτί, — δεν είναι όμως άσχημη ή σημασία τους, έστώντας από τής λέξεις αυταίς να παραγεται και ή λέξις γάμος, σ'αξ λέω λοιπόν, ότι περι έλληναίς οι άρχαιοι έλεγαν έτσι αυτή τή προοιμία που σας εξήγησα παραπάνω.

Γάμοε τήν γυναίκα, μη τήν προικα δέ.

Λοιπόν κανείς σας όταν πρβείται να παντρευτήτε να μη άποβλέπετε σε πλούτη, αλλά στη νοικοκυροσύνη, γιατ' να μη έχη τό δικαίωμα ή γυναίκα σας σαν τή γυναίκα του Γαϊδουριάδη να σας λέη.

Και τί ήσουνκ συ πριν σε πάρω; Θέλω να μου κένης μεταξωτό, θέλω άμαξαις καρότσαις, θέλω να κένωμε χορό, θέλω να μη μ' εξεταξής τί κένω και τι δεν κένω, δεν θα σου δώσω λόγια σεένα, όσα κι' αν ξεοδύει από τή προικα μου και χίλιας άλλαις βραισις περιφρονήσεις, διότι λέει μιή άλλη προοιμία κι' αυτή άρχιαί, ότι :

Έσθ'λή γυνή, πηδ'άλιον έστ' οικίας.
Δηλαδή ή καλή γυναίκα είναι τό τιμόνι του σπιτιού. Η

ως που θά καταντήσουν να μίξ βάνουν και . . . . . ώστε να μη έχωμε τό δικαίωμα ούτε αυτά να μεταχειρίζομαστε χωρίς φόρο.

Αλλά λέω χαίτερα, γιατί κ' εγώ είμαι φτωχός και φωνάζω γιατί πέρνω τό ψωμί εξήντα λεπτά, ενώ πρώτα τόπερνα τριάντα.

Φωνάζω, γιατί εγώ και ο χαμιάλης Λαός δεν έχωμε πίστοσι στης Τράπεζας που μίξ γδύνουν με τα στουπόχαρτά τους, φωνάζω γιατί κατάντησε ένας διευθυντής τής άστυνομίας να βάζη χέρι άπάνω σε βουλευτάς και να χώνη στη φυλακή τούς έντιμώτερος πολίτας, φωνάζω τέλος γιατί ως κακούργο με έχωσαν στο Έργο γιατ' τό τίποτα.

Φωνάζω, γιατί ως τελευταίος πολίτης που κ' εγώ τόν έαυτο μου και πριν πεθάνω τής πείνας θέλω να ζήσω.

Πέρα πολύ μίξ σπρώχνεις, κύρ Τρικούπη, πάρα πολύ, και συλλογίσου λίγο να μη ξαναπαξ; στου Καρμπολά και να μη σου ξανασπάσωμε όχι πλέον τα ταξία αλλά τό κεφάλι, γιατί τό κεφάλι που έχεις θέλει πράγματις σπάσιμο.

Ηθελαν να σου στείλω και ένα παράσημο τής μεγάλης κουταμάρας, αλλά τί να σου κένω που δεν έχω, γιατί τα παράγγειλα στην Αμερική κι' αυτά μη τύχη και μου τα καλπονοθέψη ο Βελέντζας που τόν ευγανει; λαδι.

Ημείς οι ρωμιοί

είμαστε, με τό Θεό, έξυπνοι άνθρωποι στης κατεργαριαίς. Κ'ι να ιδού ή άπόδειξι.

Λεωφορείον Ανδρέου Στάμου

Ο κύριος Άσκοσταμπουνας Βαρδαβελάριος ελήρωσε διε' άγώγειον εις τό γραφείον του Λεωφορείου Λαυρίου διε' Αθήνας φράγκ.

Τό λεωφορείον άναχωρεί τήν ώρα τίποτα . . . . άκρίβως.

Έν Αζυρίω και από κέτω Αθήναις 1883.

Ο Εισπράτωρ
χωρίς όνομα

Και στην άκρη ένα μισό χαρτόσημο γιατί τό άλλο μισό τ'όφραγε ο ποντικός. Όστε ως καθώς βλέπετε από τόρα και

γυναίκα πρέπει να τ'αξέση όλα, να πλύνη, να σφουγκραίξη, να ράψη, να ζυμώνη — ως ήναι, ως μη ζυμώνη άφου τόρα φτωχοί και πλούσιοι τ' αγοράζομε τό ψωμί — και μ' όλίγα λόγια να ήναι άξια σε μιή δυστυχία του άνδρα της, σε μιή στενοχωρία, να κέρη τή δουλειά της μονάχη.

Ο Θεός έδωσε τή γυναίκα γιατ' σύντροφο στον άντρα όχι μόνο γιατ' τό κρεβάτι, γι' αυτό τό Είσαγγέλιο λέει, που μίξ διαβάζουν όταν παντρεύομαστε, ότι :

Η μόν γυναίκα πρέπει να φοβάται τόν άνδρα της, ο δε άνδρας να σέβεται τή γυναίκα του.

Γιατ' να σέβεται δε ο άνδρας τή γυναίκα του, πρέπει αυτή ή ίδια να ήναι άξια σεβασμού, να κέρη δηλαδή με τό τρόπο της να τήν άγαπά και να τήν τιμά ο άνδρας και χωρίς να βέλη. Από τό άλλο μέρος πάλι τό Είσαγγέλιο που λέει, ότι ή γυναίκα πρέπει να φοβάται τόν άνδρα, δεν έννοεί ότι πρέπει να κατουρηγεται άπάνω της όταν τόν βλέπη, αλλά άπλωσ να τόν υπακούη.

Όταν ο Θεός έδίωξε τόν Αδάμ και τήν Εύα από τή Παράδεισο και τούς είπε να εργάζωνται στη γη γιατ' να ζήσουν βέβαια μόνοι ο Αδάμ δεν μπορούσε να κέρη αυτή τήν δουλειά αλλά τόν βοηθούσε και ή γυναίκα του, ή όποια δεν ήτανε χρυσογάδαρενα, αλλά σκαφτιάδενα.

Τόρα κατάντησε αλλοιωτικά τό πράγμα ή γυναίκα να ήναι κοντά και να δουλεύη ο άνδρας μέρα νύχτα σά σκαλι γιατ' να κέρη κείνη ρολά και πούφ και κοντά σ' αυτά αν δεν έχη να τής τ'α κένει του βάζει στο κεφάλι και τ'α πράγματα σαν έκεινα που έβανε και ή Νινίτσα στο Γαϊδουριάδη μας όταν πήγε στο χορό, που θά σας περιδιαγράψω μεθαύριο.

στο εξής να βάζουμε μισό χαρτόσημο άπάνω στις άποδείξεις λέγοντας πώς τὸ άλλο μισό εἶνε κολλημένο στὸν ἀπὸ πισινό μας. Ἔχω καὶ τὴν ἀπόδειξι στὰ χερίά μου.

Ἰστῶντας μὲ τὸ:

να ἔχω πολαὶς εἰδησις γραμμάτων ἐπιστολογραμμέναις θὰ σὰς τὸν βγάνω τὸν Παληάνθρωπο αὐτὴ τὴν ἑβδομάς τετράκις σὰς καὶ ἔστω πρὸς εἰδησίῃ σὰς καὶ μὴ πρὸς βάρος σὰς.

Μιά συμβουλή κάθε μέρα.

Ὅποιος δὲν θέλει νὰ πίνη βιδάνιο, ἄς χύνη τὸ κρασί ποῦ ἀφίνει μέσα στὸ ποτήρι του. Μωρὲ ἰδέα. Ποῦ στὸ διάλογο μου τὴ κατέβασε τὸ κεφάλι. Μὰ εἶνε ὅμως καὶ σωστή. Ἐβίβα λοιπόν. Μ' αὐταὶς τῆς ἰδέαις κοντεύω νὰ γίνω ξυλόσοφος.

Ἄπο τὴ Τρίτη

ἀρχίζω πλέον τὰ Δημορχικά καὶ γιὰ προειδοποίησι σὰς λέω, ὅτι ἡ ἐκλογαὶς θὰ γίνουν τὸ Μάϊ ποῦ ἐορτάζουν καὶ οἱ γαδάροι τῆς Πλάκας, ὥστε ὅποιος βγῆ δήμαρχος θὰ ἦναι πρῶτης τάξεως γάδαρος καὶ μὲ μεγάλα αὐτιά.

Πῶς θὰ μᾶς καταρτίσουνε μὲ τοὺς φόρους ὑστερὰ ἀπὸ ἄλλα χρόνια.

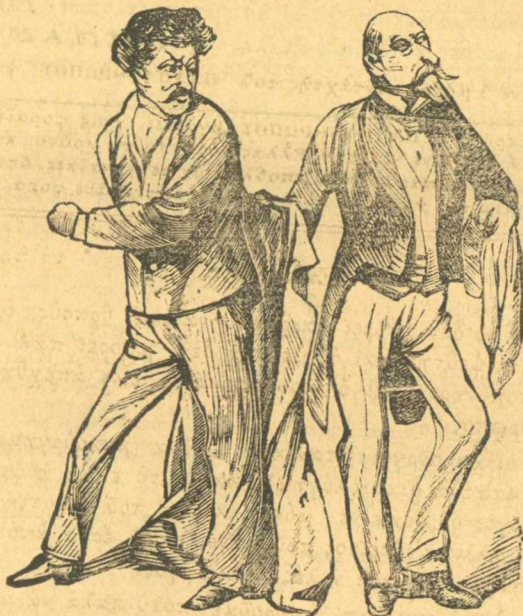
Ὁ χαμάλης Λαός.

Πῶς θὰ καταρτίσουν τὰ παιδιὰ μας ὑστερὰ σὲ λίγο καιρό.

Ὁ φίλος μας Κύριακός

ἐδημοσίεψε στὴ Παλουκογενεσία πῶς θὰ ἐκτεθῆ δήμαρχος, γιὰ νὰ μὲ βγάνη ψεύτη. Καλά, μεθαύριο τὰ λέμε, ἀνλήν ὁ Παληάνθρωπος ψέμματα. Ὅλα στὰ φῶρα, κατεργάριδες.

Φοῦρα καπνοπώλη.

— Χαμάλη, εἶσι μούρηται νὰ σοῦ δώσω μιὰ γροβιά νὰ σοῦ πετάξω μαζί μὲ τὰ γυαλιὰ καὶ τὰ μάτια.

Θεργιακλῆς λειποθυμῆ γιὰ τὸ γόγο τ' ὁ καπνοῦ.